

Τὸ «'Αγκάδι»

Πολὺ χαριτωμένο! Τὸ ξεφυλίζω πάλι. Είναι τὸ τεῦχος τῆς 15ης Νοεμβρίου 1964 τῆς Avant - Scene: FLEUR DE CACTUS είναι ὁ τίτλος. Οἱ φωτογραφίες πόρα πολὺ ἐλκυστικές. Βέβαια είναι ἕνα εἶδος θεάτρου πὺν δὲν μεταφραστεύεται εὐκόλα. Ἡ ἀνάγνωση διασχεδαστικὴ ὡς ἕνα σμῆμα, γίνεται λίγο ἀπογοητευτικὴ ὅσο προχωρεῖς· ἡ πρόοδος τοῦ ἔργου είναι παρατακτικὴ καὶ ὅλος ὁ τόπος τὸν συμπαθητικὰ ἥσων. Ἐλλὰ οἱ φωτογραφίες είναι ἄλλο πρῶμα ἀπ' αὐτὸ πὺν διαβάσεις: ἄλλος ἡλεκτρονικός, ἄλλο νεῦρο! Καὶ τὸ θεσιώ- νοιν δοσι εἶδαν τὴν παριζιάνικη παράστασι.

Τώρα δοσι πιστεύουν δι τὴν παριζιάνικο καπελλά, πὺν ἔχει τὴ γάρη τοῦ Παρισιοῦ, ἄλλὰ πὺν δὲν ἔχει τὸν τεπὲ τοῦ κατέλλου, μπορεῖ νὰ φορεθῇ με χέφι καὶ ἐπιτυχία καὶ ἀνεσι στὸ κέντρο τῶν Ἀθηνῶν, δηλαδὴ, στὸν ἀξωνα Χαντεῖα — Μπουονέλλη, ἀς σχεφθοῦν δι τὴν θέλουν γιὰ τὴν παράστασι. Γνωθι σαυτόν· καὶ μὴ ποίει τὰ ἀλλό- τρια!

Ἐκεῖνο πὺν ταξιδεύει ἀπὸ ὅλην αὐτὴν τὴν αινέτοσι τῆς κοινικῆς καὶ τῆς ρατικῆς είναι τὸ κεμενιά, τὰ λόγια, ὁ διάλογος· καὶ αὐτὰ χάρει στὸν Πλωρίτη, πὺν ἔκανε τὴν μεταφορὰ με τὴ συνηθισμένη του προσοχὴ καὶ τὴν προσγειώσει με τὴν συνηθισμένη του μαεστρία, ἐφθασαν ὅσα καί ἀρεσκα. Ἀπὸ καὶ καὶ πέρα ὅλα ἀναγκαστικά προσσφαιζόνται στὴν ἐλληνικὴ πραγματικότητα.

Ἀπὸ ἐλληνικὴ σχολιὰ καὶ ἀπὸ τὴν σχολιὰ τῶν ἐν κυκλοφορία ἀξίων κορινουμένη ἡ παράστασι τοῦ θεάτρου Μπουονέλλη πρέπει νὰ ἱκανοποιῇ πολὺ τοὺς πολυληθῆστατους θαυμαστάς καὶ θαυμάστριες τῆς κυρίας Κατερίνας, γιὰ τὴ δημοσίαις πρωταγωνιστρια παρουσιάζεται σ' ἕναν πολὺ συμπαθητικὸ ρόλο, σ' ἕναν ρόλο πὺν κολακεύει πολὺ τίς πολυληθῆστατες θαυμαστριές τῆς, πὺν ἀσφαλῶς μοραζόνται τὴν συγκίνησι τῆς ἡρωίδος πὺν ὑποδύεται, τῆς δεσποινίδος Φανῆς, βοηθῶ τοῦ ὁδοντογιατροῦ, ὅταν κατανικὰ ὕστερα ἀπὸ διὸ ὥρες ὑπερεκλετισμένον πολεῖμον, ὅπου οἱ βολές μοιάζουν με θωπιές, τὴν εἰκοσάχρονη γλῆναται τὸνα, αὐτὴ ἡ ἀσκητικὴ γεροντοκορὴ! Ὁ ρόλος τῆς δεσποινίδος Βινὴ προσφέρει πολλὰς εὐκαιρίας: μεγάλαι κλίμακα συναισθηματικῶν μεταπτώσεων, πολλὰ ὁρατότατα εὐαίσθητα σμῆμα, πὺν ἐπιδέχονται ἀπεριόριστη φαντασία ἐσωτερικῶν αντιδράσεων καὶ ταυτοχρόνα πολλὰς ἐνταίριες προτεχνημάτων δεξιοτεχνίας. Ἡ κυρία Κατερίνα ἔχει τὸ ὄμοιο τῆς κυριαρχίας τῆς σκηνῆς, ἔχει τὸ ὄμοιο

ὁ μίας τεχνικῆς πὺν λειτουργεῖ ἄριστα, πὺν ποτὲ δὲν τὴν ἐγκαταλείπει καὶ πὺν τῆς προσφαιρει μὰ ὁμοιογενέστατη ἐπαγάνεια πλεόντως, μὰ πατινα χαριτωμένη καὶ χαμογελαστή, πὺν δίνει ἕνα αίσθημα σιγῆς. Πορτραῖτο εὐχάριστο, ἀπ' αὐτὰ πὺν πολλὰς κυρίες τῶν Ἀθηνῶν ευχαρίστως θὰ ἐβαλιν στὸ σάλονι τους, ἄλλὰ ὄχι πορτραῖτο πὺν θὰ τάραι ἕνα ζωγράφου.

Καὶ αὐτὸς ὁ μυθωμανῆς, ὁ συμπαθητικὸς καὶ ἀνέμελος ὁδοντογιατρός, πὺν ὑπερασπίζεται τὴν ἐργενικὴ ἐλευθερία του με τὰ παραμύθια, ζητάει, γρειάζεται ἕνα πρόσωπο πὺν ναρκισσευτικά ἀνεῦθνο καὶ ἀνέμελο γιὰ νὰ ἔχη καὶ περισσότερο γούστο δι τὴν παθαίνει στὸ τέλος, δι μλέκεται μέσα στὸ ἴδιο τὸ προστατευτικὸ σύστημα πὺν ἔχει σκαρῶσει, μέσα στὸν λαβύρινθο αὐτὸν τῶν παραινθῶν, πὺν ἔχει γίσει γύρω στὴν ἐλευθερία του γιὰ νὰ τὴν προστατέψῃ ἀπὸ τὸν γάμο. Ὁ Δημήτρης Νικολαΐδης ἔχει ἀπὸ φυσικοῦ του, ἀπὸ τὸν χαρακτήρα του τίς χαρακίες τῆς φροντίδος ἐπάνω στὸ πρόσωπό του καὶ ἕνα ἔγκλημα ἀνάμεσα στὸ γαμώγελου καὶ στὸν πόνο. Κατῶρθωσε ὅμως με τὴ σωστὴ συνήθειαν τὸν νὰ δημοιογήσῃ ἕνα πρόσωπο πὺν ἐπιδεί.

Ὁ ἴδιος ὁ Δημήτρης ὁ Νικολαΐδης εἶχε καὶ τὴν φροντίδα τῆς σκηνοθεσίας. Ὁ ρυθμός τῆς ἦταν ἀφύογος.

Ἡ Ἄννα Φόνσου, στὴν πρώτη σκηνὴ ἴσως λιγώτερο ingenue ἀπ' ὅτι τὸ θέλει ὁ ρόλος, ὕστερα ἐπέβαλε τὴν παρουσία τῆς μ' ἕναν δικὸ τῆς χαρακτήρα, με καλὰ καὶ πειθαρχημένους λιτὰς ἀντιδράσεις.

Ὁ Λεάντρης Βουρνὰς ἦταν ἀκριβῶς αὐτὸ πὺν πρέπει νὰ εἶναι ὁ Ἰγγκὼρ, ὁ συμπαθητικὸς, σοβαρὸς, ὁμορφος νέος, πὺν τὴν ἡμέρα κάνει τὸ φωτοαντίετο γιὰ νὰ ἔσῃ καὶ τὴ γύγτα στίβει τὸ μινὰ ὅ του γράφοντασι σενάρια πὺν κάποτε ἴσως... κάποιος θὰ τὰ διαβάσῃ.

Διασχεδαστικώτατη ἡ Σαρκὼ Νοταρὰ καὶ γνήσια — ὄχι φυσικά σάν πορτραῖτο τῆς ἀγνωστῆς κυρίας Ντιράν Μπενεσὼλ —, ἄλλὰ σάν πορτραῖτο τῆς κυρίας Σαρκῶς, πὺν νοιώθοντι καλύτερα τὴ μὰς λέει.

Ὁ Κώστας Μπάκας, ὁ Γιώργος Βρασσανόπουλος, ὁ Κώστας Ντίνος, πλαισιώνουν συμπαθητικὰ αὐτὴν τὴν ἱστορία, πὺν τελειώνει καλὰ! Ὁ Γιώργος Ἀνθωμογιάννης ἐπιδεί.

ΑΛΕΞΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ